

LAKIALOITE 96/2000 vp

Laki perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta

Eduskunnalle

Tämä lakialoite on rinnakkaislakialoite hallituksen esitykselle HE 104/2000 vp.

Hallituksen esitys sukupolvenvaihdosten edistämistä verotuksellisin keinoin alentamalla veronhuojennukseen oikeuttavan omistusosuuden määrää 20 prosentista 10 prosenttiin on oikeasuuntainen, muttei riittävä. Enemminkin voitaisiin tehdä, jotta perheyritysten toiminnan jatkuminen samassa suvussa helpottuisi.

Perintö- ja lahjaverotuksessa maksuunpanematta jätettävän veron määrä lasketaan voimassa olevan perintö- ja lahjaverolain 55 §:n 2 momentin mukaan siten, että maksettavaksi jäävä vero määräytyy varallisuusverotuksessa käytettävän verotusarvon mukaan. Verosta annetaan anteeksi käyvän arvon ja sitä alemman verotusarvon välille jäävä vero. Kun tämä periaate vuonna 1979 omakuttiin, olivat verotusarvot yleisesti vain pieni osa varallisuuserien käyvistä arvioista. Nykyään verotusarvot ovat nousseet hyvin lähelle käypää arvoa ja siksi maksuunpanematta jätettävää veroa ei juurikaan synny.

Lakialoitteessa ehdotetaan perintö- ja lahjaverolain 55 §:n 2 momentin muuttamista siten, että tilanne palautettaisiin tasolle, jossa oltiin lakia alun perin säädettyä. Näin sukupolvenvaihdostilanteiden verokohtelu lievenisi merkittävästi. Kun varallisuusverotuksessa perheyritysten omistajien varoiksi katsotaan tietyin edellytyksin 30 prosenttia osakkeen verotusarvosta, tulisi tämä sama määrä ulottaa myös perintö- ja lahjaverotukseen.

Sukupolvenvaihdostilanteissa perintö- ja lahjaveron maksaminen nopeaan tahtiin on usein vaikeaa, koska varat ovat kiinni yrityksessä. Nykyisessä perintö- ja lahjaverolain 56 §:ssä veron maksuajaksi on säädetty viisi vuotta. Lakialoitteessa ehdotetaan, että tämä aika pidennettäisiin kymmeneen vuoteen. Myös tämä helpottaisi sukupolvenvaihdostilanteista selviämistä.

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että eduskunta hyväksyy seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 55 §:n 2 momentti, 56 §:n 2 momentti ja 57 §,

sellaisina kuin ne ovat, 55 §:n 2 momentti laissa 1110/1994 sekä 56 §:n 2 momentti ja 57 § laissa 318/1994, seuraavasti:

55 §

Maksuunpanematta jätettävän veron osan las-
kemiseksi tämän lain mukaan määrätystä verosta
vähennetään vero, joka perintöosuudesta tai lah-
jasta olisi määrättävä, jos maatilan maatalous-
maa, metsä, rakennukset, rakennelmat, koneet,
kalusto ja laitteet samoin kuin muuhun yrityk-
seen kuin maatalaan kuuluvat varat arvostetta-
isiin verovelvollisuuden alkamista edeltäneeltä
vuodelta toimitetussa varallisuusverotuksessa
noudatettujen perusteiden mukaan siten, että ve-
ronalaisiksi varoiksi katsotaan 30 prosenttia
edellä mainitun varallisuuden verotusarvosta.
Näin saatu erotus tai, jos se on suurempi kuin
1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun perintö- ja
lahjaveron 5 000 markan yli menevä osa, viimek-
si mainittu määrä jätetään maksuunpanematta.

-----

56 §

Vero, jonka maksamiseen on myönnetty pi-
dennystä 1 momentin mukaan, kannetaan yhtä
suurina, vähintään 5 000 markan suuruisina vuo-
sierinä enintään 10 vuoden aikana sen mukaan
kuin valtiovarainministeriö tarkemmin määrää.
Pidennetyltä maksuajalta ei makseta korkoa.

-----

57 §
(Kuten HE)

Voimaantulosäännös
(Kuten HE)

Helsingissä 15 päivänä syyskuuta 2000

Olavi Ala-Nissilä /kesk